

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแจสแซน্থสำหรับใช้ประกอบการสอนรายวิชาทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแจสแซน্থ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกแจสแซน্থที่สร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แบบฝึกแจสแซน্থ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจำนวน 5 บทเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกแจสแซน্থ ทั้ง 5 บทเรียน

การทดลองใช้เวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบเรียน ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบเรียน ก่อนการทดลองใช้แบบฝึกแจสแซน্থ ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ประเมินความสามารถในการพูด ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแจสแซน্থ นักเรียนประเมินแบบฝึกแจสแซน্থด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกแจสแซน্থแต่ละบท จนครบทั้ง 5 บทเรียน

วิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test แบบจับคู่ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแจสแซน্থ ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกแจสแซน্থที่สร้าง ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกแจสแซน্থ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกแจสแซน্থที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า 80.37/73.80 ซึ่งถือว่าเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพดี
2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกแจสแซน্থ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อแบบฝึกแจสแซน্থทั้ง 5 บท ที่ผู้วิจัยสร้าง

This research addressed the problem of the lack of English speaking skills in Thai school students, which had been demonstrated in previous research on this topic. The researcher hypothesized that a possible contribution towards solving this problem was the teaching tool, "Jazz Chant", a technique invented by educationalist, Professor Carolyn Graham which combines natural rhythms of speech with the beat of Jazz music.

The purpose of this research were; 1) to construct "Jazz Chants" and exercises and to investigate their effectiveness in improving the speaking skills in Thai Matthayomsuksa Four school students of English 2) to compare the improvements in speaking ability in Matthayomsuksa Four Students before and after studying "Jazz Chants" 3) to compare different students opinions towards the 'Jazz Chants' exercises.

The sample consisted of 30 members of a randomly selected class of Matthayomsuksa Four Students of subject ๑ 024๗ English at Suksanaree Wittaya High School, Bangbon, Bangkok, during the second semester of the academic year 2002. The students were taught through the use of Jazz Chants and related classroom activities. The duration of the teaching covered 20 classroom sessions over a 10 week period.

Materials constructed comprised a cassette tape of Jazz Chants and booklet of related exercises in five lessons. The instruments used for gathering data were 1) A pre-and post Speaking Test; and 2) a questionnaire to determine students opinions to Jazz chants.

The data were analysed by t-test and mean, and standard deviation, with results as follows:

- 1) The 'Jazz Chants' and related exercises worked effectively with 80.37/73.80
- 2) The students' English speaking ability after using the 'Jazz Chants' and related exercises was significantly higher after than before the experiment at the 0.05 level.
- 3) The students had a positive attitude towards the 'Jazz Chants' and related exercises used in the teaching of Speaking English.